

РЕШЕНИЕ

№ 1236

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11078** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ава Естейт“ ООД, представлявано от И. П. Р. срещу РЕШЕНИЕ № 20064807 от 01.11.2022г. на СРС, НО, 14-ти състав, постановено по нахд № 21357/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Касаторът излага доводи, че при издаване на АУАН и НП са били допуснати процесуални нарушения по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН- липсвала дата и място на извършване на нарушението и не са посочени елементите от неговия състав, не са описани същите ясно от фактическа и правна страна, така, че да може да се упражни пълноценно правото на защита. Нарушен бил принципът на пропорционалност, защото наложената санкция от 500.00 /петстотин/ лева надхвърляла границите на подходящото и необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели. Деянието представлявало маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 14-ти състав по нахд № 21357/2018г., като вместо него се постанови ново, с което да се отмени изцяло НП № 366371-F404849/23.10.2018г.

Ответникът – директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП- С., чрез процесуален представител юрк. Н. Н. оспорва жалбата. Депозирани са писмени

бележки на 25.01.2023г., в които се излага, че същата е неоснователна. Посочва, че правилно е било установено от СРС, че актовете са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 ЗАНН и без да са били допуснати нарушения по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Доказано било, че дружеството е осъществило състава на нарушението по чл.96, ал.1 ЗДДС, като без значение за ангажиране на отговорността му било дали деянието е извършено виновно. Санкцията била наложена в минимален размер и след като е отчетена степента на обществена опасност на деянието, което не съставлявало маловажен случай, защото закъснението за подаване на заявление за регистрация било значително. Заявено е искане за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 20064807 от 01.11.2022г., постановено по нахд № 21357/2018г. на СРС, НО, 14-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 366371-F404849/23.10.2018г., издадено от директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП- С., с което на „Ава Естейт“ ООД, представлявано от И. П. Р. на основание чл.178 ЗДДС е било наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.96, ал.1 от ЗДДС / в ред. ДВ.бр.97/2017г. в сила от 01.01.2018г./.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и е събрал гласни доказателствени средства, посредством разпит на актосъставителя А. В. Х.. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано от формална страна повдигнатото обвинение с правна квалификация чл.96, ал.1 ЗДДС / в ред. ДВ. бр.97/2017г. в сила от 01.01.2018г./.. Деянието не представлявало маловажен случай, защото същото разкривало типичната степен на обществена опасност за нарушения от този вид, както и периода на забавата е значителен.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При извършена на 26.07.2018г. документална проверка е било установено, че „Ава Естейт“ ООД е реализирало облагаем оборот за регистрация по ЗДДС в размер на 68 454.05 лева на дата- 23.05.2018г., формиран въз основа на продажба на 1/7 идеална част от ПИ № 68134.1940.230, заедно с находящата се в него вилна сграда в [населено място], район „В.“,[жк], [улица]. Заявление за регистрация по ЗДДС дружеството е следвало да подаде в срок до 30.05.2018г., което не е било направено, а това е станало едва на 12.07.2018г. със закъснение от 43 календарни дни. При тези констатации е бил

съставен АУАН № F404849/05.09.2018г. и въз основа на него НП № 366371-F404849/23.10.2018г., като е прието, че търговецът след като е бил длъжен не е спазил законоустановения 7-мо дневен срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, като по този начин е нарушил разпоредбата на чл.96, ал.1 ЗДДС / в ред. ДВ. бр.97/2017г. в сила от 01.01.2018г./.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Нормата е разположена в глава първа “Общи разпоредби” на ЗАНН, така че е приложима и за административните наказания по чл.13, б.”а”–“в” ЗАНН на физически лица, и за имуществените санкции на юридически лица и еднолични търговци по чл.83, ал.1 ЗАНН, за всяка административнонаказателна отговорност, без оглед на основанието и/или вида ѝ. Същевременно, тъй като препращането по чл.11 ЗАНН е към изключващите отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК, то важи за тези, регламентирани и в глава втора, и в глава девета: а) основанията, изключващи преследването и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност, тъй като същата може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява.

Същевременно в ЗАНН не се съдържа регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК съгласно чл.11 in fine ЗАНН е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т.д. 1/2014г.). Следователно с изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно преследване съгласно чл.79, ал.1, т.2 НК вр. чл.11 ЗАНН. Така административно наказателната отговорност ex lege се изключва, тъй като извън рамките му осъществяването ѝ не е допустимо.

Последиците ѝ са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете ѝ реализирането на наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да важи и за отговорността за административни нарушения, които са деяния с по-ниска степен на обществена опасност. Продължителността на давността за тях съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК (изм., ДВ, бр.26 от 2010г.) вр. чл.11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира на основание чл.81, ал.1 НК вр. чл.11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл.81, ал.2 НК вр. чл.11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което почва да тече изцяло нова давност. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е

спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН.

В отсъствие на норма в ЗАНН, която да регламентира абсолютната погасителна давност за административни нарушения и предвид препращането по чл.11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1, т.5 НК.

В случая, срещу „Ава Естейт“ ООД е възбудено административно- наказателното преследване за извършено на 31.05.2018г. нарушение на правилата по ЗДДС. От този момент - 31.05.2018г. е започнала да тече давността съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. По правната уредба, в сила към този момент и приложима съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца, в т.ч. 3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН плюс половината от тези 3 години или 1 година и 6 месеца по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. Така при начален момент на срока ѝ – 31.05.2018г., абсолютната давност по чл.80, ал.1, т.5 НК е изтекла на 30.11.2022г. Тя не подлежи на удължаване вследствие спиране или прекъсване на течението ѝ с каквито и да е действия в хода на административнонаказателния процес.

Няма нормативни изключения, заради които това правило да не се прилага. На първо място, такова не произтича от чл.82 ЗАНН - уредената от него давност е такава за изпълнение на административните наказания по чл.13 ЗАНН, респ. на имуществени санкции по чл.83, ал.1 ЗАНН и е различна от тази по чл.80, ал.1, т.5 във вр. чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН за възбуждане и провеждане на административнонаказателно преследване с оглед налагането им. Двете не са юридически тъждествени, независими са една от друга, взаимно не се дерогират, всяка има самостоятелно погасително действие. На второ място, абсолютната погасителна давност веднъж изтекла изключва всяко административнонаказателно преследване. Доколкото издаването на наказателното постановление е действие по чл.81, ал.2 НК вр. чл.11 ЗАНН, то прекъсва единствено общата давност по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН, не и абсолютната по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН - последните норми изрично постановяват, че течението ѝ не подлежи на каквото и да е прекъсване и спрямо нея то не се проявява.

Приложимата в случая погасителна давност по чл.80, ал.1, т.5 НК във вр. чл.81, ал.3 НК и чл.11 ЗАНН е изтекла към дата- 27.01.2023г. на която пред настоящата инстанция е даден ход на устните състезания. Следователно вече е преклудирана възможността да се санкционира дружеството за нарушение по чл. 96, ал.1 от ЗДДС. Давността подлежи на служебно прилагане, тъй като държавата губи както материалното право да наложи административна санкция, така и да изпълни същата (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС). Давността погасява административнонаказателната отговорност, което прави недопустимо и административнонаказателното производство, в което тя подлежи на осъществяване.

По тези доводи и в заключение, решението от 01.11.2022г. на СРС, НО, 14-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено, а спорът по делото решен по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 366371-F404849/23.10.2018г. и прекратяване на административнонаказателното производство срещу „Ава Естейт“ ООД. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20064807 от 01.11.2022г., постановено по нахд № 21357/2018г. на СРС, НО, 14-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 366371-F404849/23.10.2018г., издадено от директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП- С., с което на „Ава Естейт“ ООД, представлявано от И. П. Р. на основание чл.178 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.96, ал.1 от ЗДДС, като:

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство срещу „Ава Естейт“ ООД, представлявано от И. П. Р., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Г.“, [улица], партер.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.